پیکارپامیر
۲۰۱۷/ ۰۱/۰٤

وقایع افغانستان از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۱٤ میلادی
(بخش۷۱)

تحرکات خاص در آستانه ی تدویرکنفرانس دوم بُن

هنوزسروصداهای مربوط به امضای پیمان استراتژیک با امریکا خاموش نشده بود که منابع حکومتی افغانستان افشا نمودند که " دولت افغانستان درنظردارد یک سندِ همکاری های استراتژیکِ درازمدت را پیش ازآغازِ کنفرانسِ استانبول، با کشورِ فرانسه به امضا برساند " .همین منابع علاوه کردند که : " آلن ژوپی" وزیرامورخارجهٔ فرانسه، طرح پیشنویسِ این سند را به داکتر زلمی رسول وزیرِامورخارجهٔ افغانستان، طی سفر سه روزه اش به فرانسه، تحویل داده است. آنچه دراین راستا جالب بود، این بود که سخنگوی وزارت امورخارجهٔ افغانستان گفت : " ما سعی خواهیم نمود تا این پیمان با فرانسه را قبل ازتدویرِ کنفرانسِ دومِ بن به امضا برسانیم. " و حدود یکماه قبل ازآن بود که حامد کرزی رییس جمهورافغانستان، ضمنِ یک مسافرت به دهلی جدید، پیمانِ استراتژیکِ دراز مدت را با دولت هندوستان نیز به امضا رسا نید .

باید متذکرشد که اعلیحضرت امان الله خان درسال ۱۹۲۲ میلادی، نخستین قراردادِ همکاری متقابله با فرانسه را (منتها با متن و ماهیتِ شفاف) به امضا رسا نیده بود. حکومت فرانسه درسالهای حاکمیتِ گروه طالبان (۱۹۹٥-۲۰۰۱م)، از جملهٔ حامیان جدی " ائتلاف شمال " به رهبری احمد شاه مسعود نیز بود و پس از سقوطِ امارتِ طالبان در سال ۲۰۰۱م نیز درکنارِ امریکا و متحدانِ جهانی آن وارد افغانستان شده و به تعداد سه هزار و هفتصد سربازش را در ولایت کاپیسا، کابل و سروبی جابجا نمود. گفته شده که فرانسه وجه پنجصد ملیون دالرهم ازسال ۲۰۰۱ به بعد برای افغانستان مساعدت نموده است .

کنفرانس بین المللی دوم بُن

پیمانِ اتلانتیکِ شمالی (ناتو)، ایالات متحدهٔ امریکا، جرمنی و سایرکشورهای نیدخل درامورِ افغانستان، به سلسلهٔ کنفرانسهای متعددِ بین المللی پیرامونِ بازسازی و تأمینِ امنیتِ افغانستان، کنفرانسِ بزرگِ دیگری را بنام (کنفرانسِ بُن دوم) وتحتِ عنوان "دهۀ تحول"{ازسال ۲۰۱٤تا۲۰۲٤م} بتاریخ پنجمِ ماه دسامبر ۲۰۱۱ میلادی برای یک روزدرشهرِ بُن آلمان دایر نمودند. گفته شد که دراین کنفرانس، هشتاد و پنج مملکتِ جهان و شانزده نهاد و مؤسساتِ بین المللی به شمولِ " بانکی مون" سرمنشی سازمان ملل و "راسموسن" منشی سازمان ناتو اشتراک داشتند. دولت آلمان، پس از ده سال، یکبارِ دیگرمیزبانی این کنفرانس را بعهده گرفت و اما برای نخستین بار، ریاست آن بعهدهٔ رییس جمهور افغانستان سپرده شد .

پیرامونِ جهاتِ مثبت و منفی این کنفرانسِ بین المللی که درآن مجموعاً یکهزارنفربه شمول ناظران و مبصران و خبرنگاران و غیره حضوریافته بودند، سخن بسیارگفته شد، گزارش های زیادی ازطریق رسانه ها به نشر رسیدند و تظاهراتِ مخالفانه یی نیزدرجریانِ کنفرانس درآلمان به راه انداخته شد. ناتو، سازمان ملل و " جامعه ی جهانی " دلایلی را بخاطرتدویرِ چنین کنفرانسِ بزرگ ارائه داشته گفتند که چون نیرو های نظامی چهل و پنج کشور جهان تا سال ۲۰۱٤ میلادی خاکِ افغانستان را ترک خواهند گفت، بنابرآن، نیازاست تا باردگر، طی یک نشستِ بین المللی، آیندهٔ افغانستان، چگونه گی وضعیتِ اقتصادی و امورِامنیتی آن مورد بحث و بررسی قرار داده شده در پای تعهداتِ جدیدی امضا گذاشته شود که باساس آن، افغانستان پس از سال ۲۰۱٤ میلادی نیزباید موردِ توجه، حمایت و همکاری بین المللی قرارداشته باشد. دراین کنفرانس، سه موضوع عمدهٔ آتی مورد بررسی قرار گرفت :

***بُعد مُلکی انتقالِ مسوولیت به دولت افغانستان تاختم سال 0242**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

***همکاری دراز مدت ِجامعه ی جهانی در افغانستان بعد از سال ۲۰۱٤م**

***پروسه ی سیاسی با هدف ِهدایتِ افغانستان به سوی ثبات ِدراز** مدت.

حامد کرزی بتاریخ دوم ماه دسامبر، در رأس یک هیأتِ چهارده عضوی وارد آلمان شد تا درجریان مقدماتِ تدویرِ کنفرانس درآن کشور نیز حضور داشته باشد. اشخاصِ آتی، رییس جمهور را در این سفر همراهی میکردند :

عبدالرووف ابراهیمی رییس پارلمان
فضل الهادی مسلمیار رییس مجلس سنا
هدایت امین ارسلا وزیر ارشد
دکتر زلمی رسول وزیر امور خارجه
جنرال عبدالرحیم وردک وزیر دفاع
دکتر رنگین دادفر سپنتا وزیر ِمشاورِ امنیت ملی
عمر زاخیل وال وزیر مالیه
خانم آمنه افضلی وزیر کار و امور اجتماعی
ثریا دلیل سر پرست وزارت صحت عامه
حسن بانو غضنفر سر پرست وزارت امورزنان
محمد اسحق الکو لوی سارنوال یا مدعی العموم
دکتر اشرف غنی احمد زی مشاور رییس جمهور
مولوی قیام الدین کشاف رییس شورای سرتاسری علما
سیما ثمر رییس کمسیون مستقل حقوق بشر و تعداد دیگر.

دراین کنفرانس، برای نخستین بارنماینده هایی از زنان و جامعهٔ مدنی افغانستان اشتراک نموده و به نحوی صدای شان را بگوش جهانیان رسا نیدند .

کنفرانس ِمذکور، ساعتِ نُه صبح ِروز پنجمِ ماه دسامبر، با این سخنانِ حامد کرزی آغاز گردید:

"بسم الله الرحیم.
جلالتمآب خانم انگلا مرکل، صدراعظم آلمان
جلالتمآب آقای بانکی مون، سرمنشی سازمان ملل
وزرای محترم ِخارجه و هیأ ت عالیقدر
خانمها و آقایان !

جای بسا افتخار است که یکجا با شما خانم صدراعظم، اشتراک کننده گانِ محترم در کنفرانس بین المللی بُن را خوش آمدید گویم. ده سال پیش در همین شهر بود که افغانستان سفر تاریخی خود برای بیرون آمدن از تاریکی و ظلمت و انزوا به سوی یک آینده ی مملو از امید و تعهد را آغاز کرد. تمامی شما در این سفر با ما همراه بوده اید. بنابرآن، این امتیازِ بزرگیست که یکجا با شما از دهمین سالگردِ این تعهد و تلاشِ مشترک تجلیل میکنیم. از دوستی دیرینه و روابطِ کهن با آلمان می بالیم و از همبستگی و تعهدِ این کشور در یک دهه ی گذشته ممنون هستیم . همچنان میخواهم از مردم و حکومتِ آلمان بخاطر میزبانی صمیمانه ی ایشان از ما، ابراز سپاس و تشکر کنم .

خانمها و آقایان ! ده سال قبل در همین روز، افغانستان صفحه ی جدیدی را در روابط اش با جهانیان گشود. پس ازآن، افغانستان به بستر همکاری های جهانی برای تحقق ِاهداف ِمشترک مبدل شد. ما یکجا با هم با قیمتِ خون و سرمایه، جنگ با تروریسم را تعقیب کرده و گام های بلندی را برای بازسازی و تأمین ِ ثبات پس از چندین دهه جنگ و نا آرامی در افغانستان بر داشتیم . امروز در بُن، تاریخ بار دیگر درحالی شکل می گیرد که یک افغانستانِ دمو کراتیک و دارای حاکمیت، یکجا با جامعه ی جهانی برای تعمیق و گسترشِ همکاریهای سازنده درجهتِ تأمینِ امنیت و همیاری منطقوی و فراتر ازآن گِرد هم میاید. برای افغانستان؛ یک دههٔ گذشته فرصتها، ترقی و آسایش در

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

زند گی مردم را به اندازه یی مساعد ساخت که در تاریخ کشورِ ما پیشینه ندارد. ما پروسه ی سیاسی فرا گیری را به میان آوردیم و وحدت را در میان افغانها ایجاد کرده و زَمینه را طوری مساعد ساختیم تا افغانستان بار دیگر خانه ی مشترک تمامی افغانها گردد. ما اداراتِ ازهم پاشیده ی ملی و محلی را دو باره احیا کرده و بنیادِ یک نظامِ کثرت گرا و دموکراتیک را گذاشتیم .حقوقِ اساسی و آزادی های شهروندی به شمولِ حقِ آزادی بیان، حق تجمع و مشارکتِ سیاسی در قانون اساسی افغانستان تضمین شده است. نهاد های امنیتی افغانستان که ویرانی آنها در سالهای ۱۹۹۰ ضربه ی نا امید کننده را به حاکمیتِ افغانستان وارد کرد، امروز دو باره احیا شده است، زنانِ افغان که درجریانِ حاکمیتِ طالبان درانزوای کامل بسر میبردند، امروز جایگاهِ برحق شان را در جامعه ی افغانی باز یافته اند و اکنون بیست فیصد ادارات مُلکی ، بیست و هفت فیصد پارلمان و سی و نه فیصد دانش آموزان در مکاتب و پوهنتونها {دانشگاه ها} را تشکیل میدهند. درعین حال، حاکمیتِ قانون آرام آرام تحکیم یافته و ارانه ی خدماتِ عامه بهبود یافته است. پوششِ خدماتِ اساسی صحی از نُه فیصد به بیش از شصت فیصد جمعیتِ افغانستان افزایش یافته ثبت نام درمکاتب از کمتر از یک ملیون به هشت اعشاریه چهار ملیون شاگرد رسیده است . در ده سالِ گذشته جاده های زیادی را که در تاریخِ کشور بی نظیر بوده است احداث کرده ایم ، درحالیکه در ۲۰۰۱ تلفون همراه وجود نداشت، امروز شصت فیصد افغانها تلفون دارند. مطبوعات رشدِ چشمگیری داشته است. امروز پنجاه شبکه ی تلویزیونی نشرات دارند، یکصد و پنجاه ستیشن رادیو و بیش ازهشتصد نشریه و گاهنامه در کشور فعالیت دارند. هزار ها تصدی سرمایه گذاری کوچک ایجاد شده است و تعداد زیادی از افغانها امروز بیش از هر زمانِ دیگر در سکتورِ خصوصی اشتغال دارند. بطور خلاصه، از یک حالتِ رقت بارِ ده سال قبل، اقتصادِ ما رُشدِ چشمگیری را تجربه کرده و میزانِ عوایدِ نا خالصِ ملی ما تقریباً سه برابر افزایش یافته است. اما با وجود همه، باید گفت که داشتنِ یک افغانستانِ با ثبات، خود کفا و دموکراتیک که هدفِ مشترکِ همه ی ماست، هنوزتحقق نیافته است. در واقع، چالش های کنونی به حدی گسترده و جدی اند که میتواند {میتوانند} سمتِ پیشرفت را منحرف ساخته و دست آورد ها را به عقب برگرداند {برگردانند}. فقر و عقب ماندگی هنوز از چالش های عمده محسوب میشوند. دموکراسی جوانِ ما شکننده ا ست و مردم افغانستان هنوز به آرزوی شان برای داشتنِ نهاد های ملی نیرومند، موثر و پاسخگو نرسیده اند .

کمبودِ مزمنِ سرمایه گذاری، موجودیت ساختارهای موازی و ترویجِ فساد و فرهنگِ معافیت، باعثِ تضعیف انکشافِ نهاد ها از لحاظِ نیرومندی و اعتبار شده است. بزرگترین چالش ما که همه میدانید ناشی از نا امنی بوده که باعثِ از دست رفتنِ زند گی یک تعداد زیادی ازمردمِ ما شده و مانع پیشرفت ما درساحاتِ باز سازی، اصلاحات، انکشاف و توسعه شده است. القاعده و سایرِ سازمانِ های تروریستی، بدون شک، شدیداً تضعیف شده است{اند} . اما ابعادِ وسیع منطقوی تهدیدِ تروریسم به فراموشی سپرده شده و مشکلِ پناه گاههای ترویستان در خارج از افغانستان همچنان ادامه دارد .

درنتیجه، تروریستان به جنگِ خونخوارشان علیه صلح و آرامش ادامه میدهند، درحالیکه این مشکل هنوز وجود دارد، این حقیقت، ثبات افغانستان و امنیتِ دوامدارِ منطقه و تمامی جهان را به خطر جدی مواجه ساخته است .

خانمها و آقایان ! ما، در افغانستان راهی را که انتخا ب کرده ایم ادامه خواهیم داد و برای فایق آمدن به چالش هایی که فرا روی ماست همچنان متعهد باقی خواهیم ماند. . . اجازه دهید دید گاه خود را برای آینده ی افغانستان با شما شریک سازم و گام هایی را که برای تحققِ این دید گاه در نظر داریم، خدمت شما تشریح دهم. ما افغانها آرزو و اشتیاقِ زندگی در یک کشورِ صلح آمیز را در سر می پرورانیم ، کشوریکه در آن با عزت، خوشحال و مرفه در فضای اتحاد و اتفاق بتوانیم زند گی کنیم . ما میخواهیم افغانستان را به یک کشور با ثبات، دموکراتیک و مرفه مبدل بسازیم، کشوریکه خانه ی امن و صلح آمیز برای تمامی افغانها بوده و روابط دوستانه و پُر بار با همسایه های دور و نزدیک و با دیگران داشته باشد. ما قاطعانه تلاش میکنیم که افغانستان بار دیگر به دست کسانی نیافتد که این کشور را به منبعِ تهدید و آسیب برای دیگران استفاده کنند. ما میخواهیم کشورِ ما یک سرمایه ی واقعی برای امنیت وصلح در منطقه باشد. .. همچنان ما به تلاشهای صلح و مصالحه بمثابه ی مطمئن ترین راه برای

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

تأمینِ صلحِ پایدار در افغانستان ادامه خواهیم داد. با تأسف، ترورِ تأثر بارِ پروفیسور ربانی، رییس جمهور اسبق و رییس شورای عالی صلح درماه سپتامبر، تلاشهای ما برای صلح را با مانع جدید مواجه ساخت. اخیراً درمورد آینده ی پروسه ی صلح با نماینده گانِ ملتِ افغانستان در لویه جرگه ی عنعنوی مشوره نمودم و با خرسندی تمام دریافتم که مردم افغانستان خواهانِ تداومِ تلاش های صلح، بشمولِ همکاری دوجانبه با جمهوری اسلامی پاکستان هستند. اصولِ ما برای پیشبُردِ پروسه ی صلح و مذاکرات همچنان پا برجا و غیرِ قابل تغییر باقی است. پروسه ی سیاسی همچنان فرا گیر وهمه شمول خواهد بود و آنعده از طالبان و جنگجویانی که از خشونت دست کشیده روابط شان با تروریسم بین المللی را قطع نموده، قانون اساسی افغانستان را بپذیرند و به زنده گی صلح آمیز برگردند، میتوانند به این پروسه بپیوندند. میخواهم یکبار دیگر با تأکید آرزوی مردم افغانستان را برای تداومِ رهنمود و حمایتِ اعلیحضرت خادم الحرمین الشریفین پادشاه عربستان سعودی ابراز نماییم .

خانمها و آقایان ! در حالیکه ما به دورنمای دهه ی تحول بعد از سال ۲۰۱٤ می بینیم، افغانستان به حمایتِ دوامدارِ مالی جامعه ی جهانی برای تحکیمِ دست آورد های ده سالِ گذشته و برای تأ مینِ امنیتِ فرا گیر و اقتصادِ پایدارِ کشور همچنان نیازمند است. برای اینکه روندِ انتقالِ امنیت و پیشرفت های اقتصادی افغانستان برگشت نا پذیر باشد، مردم افغانستان توقع دارند تا این کنفرانس بر تعهداتِ روشنی به این هدف تأکید نماید. درچند ماهِ آینده، ما باید با متحدینِ بین المللی خویش در رابطه به توسعه ی اقتصادی آینده ی افغانستان به مباحثاتِ جدی بپردازیم . میخواهم از تصمیمِ حکومتِ جاپان، دوست و حامی دوامدارِ افغانستان به خاطرِ میزبانی از کنفرانسی که در موردِ برنامه های اقتصادی افغانستان قرار است در سالِ آینده در توکیو بر گزارنماید، اظهارسپاس کنم. مطابق به روندِ موسوم به پروسه ی کابل، استراتژی بین المللی برای ارائه ی کمُک ها باید از هدفِ ابتدایی آن که تأمینِ ثبات است به انکشافِ دراز مدت با تمرکز به مؤثریتِ کمُک ها منحیث اولویت کاری تغییر کند. تطبیقِ پروژه های بزرگِ زیر بنایی، ایجادِ فرصت های اشتغال و انکشافِ سکتور های تولیدی افغانستان به ویژه زراعت، انرژی و معادن در اولیتِ کاری ما قرار دارد. کشور ما سرشار از منابع غنی زیر زمینی به ارزش هزاران ملیارد دالر است و ما تمامی تلاش های ممکنه را برای استخراج و بهره برداری از این منابع به نفع رشد و رفاهِ متداومِ افغانستان انجام میدهیم . مسلماً آینده ی افغانستان بالاخره به تحققِ همگرایی اقتصادی منطقه که افغانستان مرکزآن به شمار میرود، بستگی دارد. موقعیتِ خوبِ افغانستان نقش کلیدیی را منحیث پُلِ ارتباطی برای ترانزیت، تجارت و پیوندِ کشورها ایفا میکند. یک افغانستانِ با ثبات، با امن و مترقی نه تنها آرزوی برحقِ افغانها و دوستانِ بین المللی ماست، بلکه نیازِ مبرم برای تأمینِ امنیت و همگرایی ارزشمندِ اقتصادی منطقه نیز محسوب میگردد. افغانستان آماده است تا کشور های منطقه را درفضای دوستی، همبستگی و همکاری مشترک باهم یکجا نماید .

خانمها، آقایان و دوستان معزز ! بیشتر ما و شما قبلاً نیز در جلساتِ مشابهی راجع به افغانستان باهم دیدارهایی داشتیم، اما این بار در کنفرانسِ متفاوتی حضور داریم. نشستِ امروز، ثمرتلاشها و مبارزاتِ مشترک و قربانی هایی است که در یک دهه ی گذشته متحمل شده ایم. امروز ما درحالی در شهرُبن به دَور هم جمع میشویم که از ده سال همکاری میان افغانستان و جامعه ی جهانی از دست آورد های چشمگیر که مشترکاً داشته ایم و تفاوتی را که این دست آوردها در زند گی مردم افغانستا ن رونما کرده اند، تجلیل میکنیم . ما افغانها از جامعه ی جهانی سپاسگزارهستیم . از همه ی شما که دَور این میز گِردِ هم آمده اید و برای کمُکها و قربانی هایی که شما یکجا با مردم افغانستان متقبل شده اید، تشکر میکنم. درعین حال که سفرِ افغانستان هنوز ادامه دارد، مردم ما از دوستان و متحدینِ خود میخواهد تا به دیدگاهِ یک افغانستانِ صلح آمیز، مرفه و دموکراتیک متعهد بمانند و برای تحققِ این دیدگاه، آنها را همراهی کنند. ماه گذشته در شهرکابل، بیش از دوهزارو دوصد تن از نماینده های مردم افغانستان اعم از زنان و مردان از سراسرِ افغانستان در لویه جرگه ی عنعنوی اشتراک کردند و با یکصدا ووحدت نظر، خواهانِ تداومِ روابطِ افغانستان با جامعه ی بین المللی شدند. لویه جرگه تلاش های مان برای داشتنِ همکاریهای دراز مدتِ استراتژیک با جامعه ی جهانی را جداً تأیید کرده و شرایطی را برای عقدِ چنین همکاری ها وضع نمودند. هدف از این همکاری ها همانا کمُک به تأ مینِ امنیت و ثبات و نیز توسعه ی اقتصادی آینده ی افغانستان میباشد. در این خصوص، ازتصمیمِ اتحادیه ی اروپا برای آغازِ مذاکرات در مورد همکاریهای دراز مدت با

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

افغانستان استقبال میکنیم . ما به این باور هستیم که چنین همکاری ها نه تنها برای افغانستان، بلکه برای تمامی منطقه منفعت بار خواهد بود و به هیچ صورت تهدیدی را متوجه همسایه ها و یا کشورهای دیگر نخواهد ساخت .

خانمها و آقایان ! مسوولیتِ آینده ی افغانستان به دوشِ افغانهاست و ما افغانها در ادای این مسوولیت تعلل ننموده و اراده ی ما تغییر نخواهد کرد. اما، همبستگی، تعهد و حمایتِ دوامدارِ شما به خصوص در دوره ی ده ساله از ۲۰۱٤ الی ۲۰۲٤ حیاتی خواهد بود تا یکجا با شما بتوانیم دست آورد های مان را تحکیم بخشیده و به رفعِ چالش های موجود بپردازیم . مردم افغانستان نمیخواهند حتی یک روز بیش از نیاز، دیگر بارِ دوشِ جامعه ی جهانی باشند، ولی، برای رسیدن به پیروزی و پیشرفتِ برگشت نا پذیر، به حمایتِ متداومِ شما حد اقل برای یک دهه ی دیگر نیاز خواهیم داشت . اظهار سپاس " .

درپایانِ این کنفرانسِ سه روزه و پس ازتبادلِ نظرو سخنرانی ها، یک اعلامیهٔ رسمی درشش بخش و سی و سه ماده تحتِ عنوانِ " **افغانستان و جامعه ی بین المللی؛ از انتقال به دههٔ تحول** "انتشاریافت. در این اعلامیه، افزون برآنکه تعهداتِ دو جانبه) میان افغانستان و کشورهای جهان) صورت گرفت، جامعهٔ جهانی یکبار دیگرتعهد سپرد که افغانستان را ازسال ۲۰۱٤ تا ۲۰۲٤ میلادی نیزدر ساحاتِ مختلف، بویژه دربخشِ تجهیزوآموزشِ نیروی امنیتی افغانستان یاری رساند. "آنگلامرکل "صدراعظم و " گیدو وستروپله" وزیرِ امورِ خارجهٔ آلمان دراین کنفرانس با صراحت اعلام داشتند که " افغانستان را پس ازسال ۲۰۱٤ میلادی نیزکمُک مالی و حمایت سیاسی خواهند کرد ".

صدراعظم آلمان علاوه کرد که " : **کشورش به کمُکهای مالی و همچنین آموزشی در تمامی زمینه ها از جمله، نظامی و انتظامی در افغانستان ادامه خواهد داد. .. و دولت افغانستان باید به تعهد خود در قبالِ اصلاحاتِ عمیقِ سیاسی در تمامِ سطوحِ آن به ویژه، ایجادِ سازمان قضایی مستقل عمل کند " .**

"بان کی مون" سرمنشی سازمان ملل اظهار داشت که " **سازمان، هم پیمان افغانستان است و در آینده نیز خواهد بود . . . همبستگی سیاسی در افغانستان تنها در صورتی امکان پذیر است که از سوی همسایه های این کشور حمایت شود... سازمان ملل همراه با جامعه ی جهانی به حفظِ صلح و ثبات در افغانستان و رفع مشکلات منطقه ای ادامه میدهد** " .و خانم " هیلاری کلنتن" وزیرِامورِخارجهٔ امریکا نیزدرحالیکه حمایت وخوشبینی جانب امریکا را دراین کنفرانس اعلام نمود، اظهارداشت که " **مقام های افغان باید در مواد ی از قبیلِ تقویتِ جامعه مدنی، مبارزه با فسادِ مالی و موادِ مخدر به تعهداتِ خود در قبالِ جامعه ی جهانی عمل کنند " .**

اعضای کنفرانس مجموعاً، وظایف و مسوولیت هایی را به دوشِ دولت افغانستان نهادند تا درآن زمینه ها عملاً داخل اقدام گردد؛ بدین شرح : حکومت افغانستان درآینده نیز باید دراستقرارِ یک نظامِ " کثرت گرا " بکوشد، حقوق بشر و آزادی های اساسی شهروندانِ افغانستان به شمولِ برابری مرد و زن را رعایت کند، حکومت داری را درسراسرِافغانستان بهبود بخشد، اصلاحات در بخشهای خدمات مُلکی و تحکیمِ ارتباط میان نهاد های امنیتی و قضایی را مرعی دارد، پروسهٔ انتخابا ت در آینده دموکراتیک باشد، حکومت در برابرِ نیاز های مدنی و اقتصادی مردم افغانستان پاسخگو باشد، حاکمیتِ قانون و مبارزه علیه فسادِ مالی و اداری درهمه عرصه ها ترویج داده شود .

گرچه بصورت واضح و روشن ازاشتراکِ نمایندهٔ گروه طالبان دراین کنفرانس ذکری بعمل نیامد، اما آگاهانِ سیاسی گفتند که تنی چند ازکادرهای قبلی این گروه درجلسهٔ بُن حضورداشتند. و درگوشه یی از اعلامیهٔ نهایی کنفرانس تذکرداده شد که " **ما اعلام کرده ایم که نیازی به یک راه حلِ سیاسی درجهت دستیابی به صلح و امنیت در افغانستان وجود دارد تا بدین شکل ثبات در این کشور را تضمین کنیم. همچنین برای ساختِ ظرفیتِ افغانستان در جهتِ دفاع از خود، یک روندِ سیاسی نیاز است که درآن مذاکره و سازش از اصول اولیه و مهم است "...**

رییس جمهورافغانستان و " زلمی رسول" وزیرامورخارجهٔ وی، بالمقابل، در برابرِ کنفرانس تعهد سپردند که شرایطِ تعیین شدهٔ کنفرانس را در افغانستان بجا می آورند .

چنانکه قبلاً تذکر رفت، آنچه دراین کنفرانسِ بین المللی تازه گی داشت، این بود که به" جامعهٔ مدنی" افغانستان نیز برای نخستین بار فرصتِ اشتراک درگِردهمآیی مذکورداده شد و ازجملهٔ یکصد و پنجاه نفرنامزدان این جمع، سی و

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

چهارتنِ آنان بعنوان نمایند گانی برگزُیده شدند که میتوانند تنها درحاشیه ی کنفرانس حضوریابند، ولی تنها دو نفرآنان بنام های " سیلی غفار" و " باری سلام" حقِ سخن زدن و ابرازِ نظر را خواهند داشت .

آگاهان و منتقدانِ سیاسی جامعهٔ افغانستان گفتند که حامد کرزی و منسوبین حکومتی وی، بدون آنکه یک برنامهٔ علمی، حقوقی و اقتصادی غرض استفاده ی مثبت و مؤثر از چنین نشست بین المللی برای آیندهٔ افغانستان با خود داشته باشند، به شهر بُن رفتند. یا بعبارهٔ دیگر، جانب افغانی، بازهم نتوانست تصامیم، اراده و برنامهٔ مدون خودش را داشته و آنرا بالای نماینده گان کشورهای ذیدخل در این کنفرانس بقبولاند .

ازجملهٔ کشورهای همسایهٔ افغانستان، تنها پاکستان از اشتراک دراین کنفرانس بین المللی، ظاهراً بخاطر کشته شدن یکتعداد از سربازانش توسط نیرو های ناتو درمرز دو کشور، بمثابهٔ اعتراض علیه سازمان مذکور، اباورزید .اما جمهوری اسلامی ایران، نمایندهٔ رسمی خود بنام " علی اکبر صالحی " را در رأس یک هیأت به بن فرستاد. هرچند رییس هیأت ایران گفت که **" برقراری صلح و ثبات در افغانستان با حضور نیرو های نظامی در آن کشور امکان پذیر نیست "**، ولی با آنهم، اشتراک هیأت ایران در کنفرانس، از سوی سایر اعضای اشتراک کننده مثبت خوانده شد .

چیز دیگری که در جریان کنفرانس رخ داد این بود که وقتی خانم " هیلاری کلنتن" به سخنرانی آغاز کرد، سه نفر از فراکسیون چپ پارلمان آلمان که در زمرهٔ تماشاگران حضور داشتند، با بلند کردن شعار روی پارچه که میگفت " اشغال نظامی افغانستان را پایان دهید "، اعتراض شان را به نمایش گذاشتند. معترضان گفتند که **" کشور های غربی به این بهانه میخواهند پس از سال ۲۰۱٤ نیز به اشغال نظامی شان در افغانستان ادامه دهند "** .این تنها نبود. در شهر های مختلف آلمان نیز یک سلسله تظاهرات اعتراضی بر ضد حضور نظامی جهان غرب در افغانستان به راه انداخته شد. اکثریت این مظاهره کننده گان ، متعلق به جنبش صلح آلمان بودند .

درپایان مذاکراتی که میان حامد کرزی رییس جمهورافغانستان و "انگلامرکل" صدراعظم آلمان درخارج از چهارچوب کنفرانس و بصورت رسمی صورت گرفت، اعلان شد که " آلمان سند همکاری های دراز مدت استراتژیک را با افغانستان به امضا میرساند .. **.آلمان مایل است در چهارچوبِ همکاری های استراتژیک در زمینه های اقتصاد، معارف به شمولِ آموزشِ حرفوی جوانان و همچنان، آموزش نیرو های امنیتی افغانستان کمُک کند** **" .**

(ادامه دارد)

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ